

jeżeli szacunek ubezpieczeniowy nie przekracza 100.000.000 mk.	25.000 mk.
jeżeli szacunek ubezpieczeniowy nie przekracza 300.000.000 mk.	30.000 mk.
jeżeli szacunek ubezpieczeniowy przewyższa 300.000.000 mk.	40.000 mk.
c) za dokonanie eksmisji z mieszkania jednoizbowego.	15.000 mk.
za każdą następną izbę lub ubikację nie więcej jednak niż	2.500 mk.
d) za sporządzenie protokołu o niedojściu do skutku eksmisji	35.000 mk.
	4.000 mk.

16. Za złożenie wpłaconych przez dłużnika pieniędzy do kasy do depozytu sądu komornik pobiera:

do 100.000 mk.	1.000 mk.
ponad 100.000 mk.	2.500 mk.

17. Za przyjęcie przez komornika zasądzonej na rzecz wierzycieli sumy w ratach komornik pobiera za przyjęcie każdej raty 1.000 mk.

18. Za ofiarowanie pieniędzy w imieniu dłużnika wierzycielowi komornik pobiera:

jeżeli suma nie przekracza 1.000.000 mk.	4.000 mk.
jeżeli suma wynosi więcej niż 1.000.000 mk.	7.500 mk.

19. Strona, żądająca dopełnienia czynności przez komornika, łoży zgóry na koszty przewidziane przez takse, w miarę postępowania czynności niewpłacone zaś koszty za dokonanie czynności komornik ma prawo wyegzekwować od strony, która żądała ich dokonania.

20. Opłaty, przewidziane w p. 3 ust. b oraz w p. 6, 8 i 11 niniejszej taksy, obliczone są od chwili przystąpienia do wykonania czynności. W protokole winien być oznaczony czas rozpoczęcia czynności oraz ich zakończenia.

21. Na każdym sporządzonym protokole komornik winien wymienić sumę należnego mu wynagrodzenia.

22. Osoba, na której żądanie komornik wykonywa czynności poza obrębem miejscowości, w której ma swoją siedzibę, dostarcza komornikowi od najbliższej stacji kolejowej środków lokomocji w naturze albo płaci gotówką za koszty podróży według cen miejscowych. Wynikły spór co do kosztów przejazdu rozstrzyga ostatecznie prezes sądu okręgowego.

Za przejazd koleją komornik ma prawo do zwrotu za bilet II klasy. Djety pobiera komornik od strony żądającej czynności w wysokości djet urzędnika IX st. służb., przyczem za wyjazd na czas krótszy niż sześć godzin djety wypłacane nie będą.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie traci moc obowiązującą taksa umieszczona w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 21 sierpnia 1922 r. w przedmiocie zmiany taksy dla komorników sądowych (Dz. U. R. P. № 73, poz. 659).

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Sprawiedliwości: *St. Nowodworski*

665.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 18 sierpnia 1923 r.

w sprawie podwyższenia djet dziennych.

Na zasadzie postanowień o normowaniu poborów niestałych i ubocznych, zawartych w ustawach z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 429—431 i 433—436) i w ustawie z dnia 31 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 28 poz. 226) zarządza się co następuje:

§ 1. Normalne djetyienne, określone w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 84, poz. 650), ustala się jak następuje:

Dla urzędników:

I st. st. na	11450 mk.
II " " "	9250 "
III " " "	9250 "
IV " " "	9250 "
V " " "	8200 "
VI " " "	7000 "
VII " " "	5700 "
VIII " " "	4600 "
IX " " "	4600 "
X " " "	4000 "
XI " " "	4000 "
XII " " "	4000 "

Dla sędziów i prokuratorów:

a) pobierających uposażenie grupy I na	7000 mk.
b) " " " " II "	8200 "
c) " " " " III i IV "	9250 "

Dla profesorów państwowych szkół akademickich:

Dla profesorów zwyczajnych na . . .	9250 mk.
Dla " " nadzwyczajnych na . . .	8200 "
Dla zastępców profesorów na . . .	7000 "
Dla adjunktów, kustoszów, prosektorów, konstruktorów i obserwatorów na . . .	5700 mk.
Dla asystentów starszych na . . .	4600 "
Dla asystentów młodszych (demonstratorów, elewów) na	3960 "

Dla wyższych funkcjonariuszów Policji Państwowej:

I st. pł. na	9250 mk.
II " " "	8200 "
III " " "	8200 "
IV " " "	7000 "
V " " "	7000 "
VI " " "	5700 "
VII " " "	4600 "
VIII " " "	4600 "

Aplikanci sądowi egzaminowani, zastępcy sędziów śledczych i asesorowie sądowi z b. dzielnicy pruskiej otrzymują 5700 mk.
Inni aplikanci sądowi 4600 "

Pracownicy kolejowi otrzymują:

1 st. pł.	9250 "
2 " "	8200 "

3 st. pł.	7000 mk.
4 " "	5700 "
5 " "	4600 "
6 " "	4600 "
7 " "	4000 "
8 " "	4000 "
9 " "	4000 "
10 " "	3000 "
11 " "	3000 "
12 " "	3000 "
13 " "	3000 "
14 " "	2400 "
15 " "	2400 "
Funkcjonariusze niżsi od 1 st. pł. do 4 stopnia płacy	2400 mk.
Funkcjonariusze niżsi od 5 st. pł. do 9 st. pł. tudzież pomocnicy kancelaryjni w b. za- borze austriackim	3000 "
Posterunkowi i starsi posterunkowi Policji Państwowej	3700 "
Przodownicy i starsi przodownicy Po- licji Państwowej	4000 "

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 sierpnia 1923 r.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *H. Linde*

666.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 17 sierpnia 1923 r.

o podwyższeniu opłat za czynności urzędów miar.

Na podstawie art. 23 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 15, poz. 211), rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 28 maja 1921 r. o miarach (Dz. U. M. b. Dz. Pr. № 20 poz. 138), rozporządzeń Rady Ministrów: z dnia 17 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 100 poz. 716), z dnia 5 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 104 poz. 752) i z dnia 16 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 52 poz. 470), oraz na podstawie § 16 Ustawy Rzeszy Niemieckiej z dnia 30 maja 1908 r. o miarach (Dz. U. Rzeszy Niemieckiej str. 349) i § 1 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1923 r. (Dz. U. R. P. № 28 poz. 166) zarządza się co następuje:

§ 1. Wszystkie bezwzględne stawki opłat, wymienione w rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 1 maja 1923 roku o opłatach za czynności urzędów miar (Dz. U. R. P. № 51 poz. 358) ze zmianami, wprowadzonymi rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 19 czerwca 1923 r. w przedmiocie zmian w rozporządzeniu z dnia 1 maja 1923 r. o opłatach za czynności urzędów miar (Dz. U. R. P. № 63 poz. 488), podwyższa się o 400%.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1923 r.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 18 lipca 1923 r. o podwyższeniu opłat za czynności urzędów miar (Dz. U. R. P. № 72 poz. 565).

Minister Przemysłu i Handlu: *W. Kucharski*

667.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 20 sierpnia 1923 r.

w przedmiocie taksy aptekarskiej.

Na mocy art. 2 p. 13 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63, poz. 371), § 7 austriackiej ustawy aptekarskiej z dnia 18 grudnia 1906 r. (aust. Dz. U. P. z 1907 r. № 5), art. 380 rosyjskiej ustawy lekarskiej (Zbiór praw t. XIII 1905 r.), §§ 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 21, poz. 169) zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, wymienione w § 1 rozporządzenia Ministra Zdrowia Publicznego, wydanego w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 20 stycznia 1922 r. w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określania ich ceny (Dz. U. R. P. № 11, poz. 100), mogą za środki lecznicze i naczynia pobierać ceny o 60% wyższe od cen wyznaczonych na nie w rozporządzeniu Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 3 sierpnia 1923 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej (Dz. U. R. P. № 79, poz. 628).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Zdrowia Publicznego: *Bujalski*